Hanne omlagte drik vyskad i Norges Besk: p: 240 under Navn af Dragfe, Ormen Drag.

Febrout. og Toskerøk.

Gaardmand Anders Winje paa Woss fortalte mig i Aaret 1827, at man stundom, men meget sjeldent, om Sommeren træffer paa Marken en Hoben Madikker, som have fostet sig til hinanden og udgjøre tilsammen en Rull, som et Tøug, paa ½ Alens a 3/4 Alens Længde. — Man seer alle Hovedder staae udad ligesom sorte, eller hvide, eller røde Pletter — thi de have ej altid nens Couleur — og Kroppene see ud som om de ware forgyldte. — Rører man ved dem, falde de vel fra hinanden, men dersom man lader dem være i Fred ~~igjen~~ en liden Stund, samle de sig strax igjen paa foranførte Maade. — Den hele Rull eller Masse kan saaledes bevæge sig fremad, hvilket skal give et meget smukt Syn. — En saadan Samling af Madikker kaldes et febrout. — Bønderne lægge nøje mærke til, hvad Couleur Hovederne i Febroutet have, thi deres Creaturers Farve skal forandre sig efter Farven i Febroutet; og de ere meget glade, om Couleuren er en af dem, som de ansee for at være lykkelige. —

Om Navnet skulde have sin Oprindelse af denne Tron mærker jeg ikke at jaastaae, men muligt er det; thi breijta betyder i det gamle Norske: at forandre, og fe, er: Fær, Qvæg. — Febrout (: breijt, breijtni :) kunde altsaa betyde noget, som forandrer Qvægets, eller Spaaer Forandring i Qvægets Udseende. —

I Søen findes ligeledes endel smaae Insecter eller Ormen, der saaledes samle sig i lange

Dette Slags Febrout er nok det samme som, Udlæ omtaler Pillefordi Den Skrivelse pag: 173, under Navn af Maske-Skrej, Bu-Jomo, Beskrivelse, og som af Tonkjøbenhavnes under Navnet Dragfæe, yet Tvidst Haarmurme.

rundagtige Baand, der kunne være af en
Fawns, ja endog af større Længde. — De sætte
ligeledes Hovederne, der have en stor
sort Plet, ligesom et Øje, udad. — Rører man
ved dem, skille de sig strax fra hvaaden; men
de samles snart igjen, naar man ej længere
forstyrrer dem. — Et saadant Baand bevæ-
ger sig samlet hvorhen det vil. — I September og October
Maaneder 1827 fandtes en uhyre Mængde af
Disse Slags Dyr i Søen ved Bergen. — De holdt
sig en Tid nede i Søen, og satte sig strax fast paa
Agnet, naar man lod det gaae ned paa Dybet. —
Siden samlede de sig i ovenmeldte Baand, der
saaes paa Søens Overflade. — Fiskerne kalde
saadanne Baand: Korleband, Toskarok, Sildarok. — Der var
i bemeldte Maaneder kun saare lidt Smaafisk:
Torsk, Sej, Hyse etc:, at faae. — Fiskerne paastode,
at bemeldte Smaadyr vare Skyld deri; men
de ~~[illegible]~~ holdt for, at man kunde vente sig et
overordentlig rigt Vinterfiskerie. — Nysnævnte
Smaadyr vare henved en Tomme lange, og circa 1/3
Tomme brede. — De vare lyse af Couleur og gjen-
nemsigtige ligesom en Manøte. — Deres Ud-
seende var omtrent saaledes:

U. B. BERGEN
Ms. 200e

Jeg lod endel af dem sætte i Brændevin. —
Pontoppidan omtaler dette Slags Dyr i Norges naturlige
Historie pag: og Hamer anfører dem blandt
Soebaand (Tænia) pag: 242.
I September 1843 fandtes atter i Bergens Vaag
en uhyre Mængde af dem, hvoraf jeg satte mange
paa Spiritus. — De vare 2 Slags. —
Det er Fars i Bisphora depressa og triclispi
data. —